

ficatum. Movet me quod videam corpus tuum tam vulneratum, movent me opprobria tua, & mors tua. Deniq; movent me hæc, mi Deus! & ita movent, ut si non esset infernus ullus, tamen adhuc timerem te: & si nullum esset cælum, adhuc amarem te. Non habes quod mihi des, pro quo te amem. Quia etiam si ea quæ spero, non sperarem, æquè atq; nunc te amo, te amarem.

V. Vera Contritionis paradigma hoc statui potest. **JESU** mi! displicet mihi quod te offenderim, quia tu es Deus meus, & omnia: quem amo, & revereor plus quàm omnes. Nunquam in æternum ab hac hora te offendam: statuoq; firmiter omnes occasiones fugere. In satisfactionem præteritorum peccatorum tibi offero vitam, passionem, & meritam tuam, per quæ veniam spero; una cum vita mea, & quicquid in me est, eritq;. Aliud Theophili post Christum negatum.

VI. Quo ibo ego miserabilis nisi ad Christum bonum meum, quod inhonoravi? hoc scio, & confiteor, quod tua bonitas tanta sit, ut nolis perdi opera manuum tuarum. Respiro, & vivo ex consideratione quod tu sis totus bonus, & non cupias me destruere. Verum nihilominus etiam est, quod hoc ipsum cruciat cor meum, quod scilicet injuriam intulerim bonitati tam misericordis, quæ merebatur, ut tibi in rebus omnibus deservirem.

VII. Vel illud ad Christum Crucifixum. **Christe** mi, tu pendes ab hac cruce nudus, ut ego me regiâ purpurâ tui pretiosi sanguinis, in qua mihi spes venia est, vestiam. Venio ut filius